

Sygn. akt III AUa 1654/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Jeleniej Górze

z dnia 12 września 2011 r. sygn. akt VII U 531/11

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. K. w odwołaniu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 18.03.2011 r., odmawiającej mu prawa do emerytury, domagał się jej zmiany w kierunku przyznania spornego prawa do emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze ustalił, iż wnioskodawca J. K., ur. 2.01.1951 r. bezspornie nie pozostaje w stosunku pracy, nie przystąpił do OFE i udokumentował staż ubezpieczeniowy łącznie 27 lat 6 m-cy i 2 dni.

Sąd ustalił, że w dniu 19.01.2011 r. J. K. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę. Organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu zatrudnienia pracy w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia 18.03.2011 r. znak: (...) odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury.

W okresach od 9.03.1970 r. do 16.02.1973 r. oraz od 7.01.1976 r. do 9.05.1975 r. wnioskodawca zatrudniony był w Cementowni (...) w R.. W obu w/w okresach wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę pakowacza maszynowego cementu i wapna. Pakowanie cementu i wapna polegało na zakładaniu pustych worków na wentyle znajdujące się na maszynach. Maszyna była czterowentylowa, obsługiwana przez 4 osoby. Dwóch pracowników pakowało przez 4 godziny gorący cement, a dwóch pozostałych woziło worki na wózkach do wagonów. Po 4 godzinach była zmiana.

Szkodliwość warunków pracy polegała na przebywaniu w hałasie, zapyleniu, wysokiej temperaturze i dźwiganiu (około 50 kg każdy worek).

W okresie od 16.05.1979 r. do 31.07.1992 r. wnioskodawca zatrudniony był w Cementowni (...) w R.. W dniu 28.06.1977 r. wnioskodawca nabył uprawnienia spawacza elektrycznego, zaś w dniu 22.03.1983 r. uzyskał kwalifikacje spawacza gazowego. Jako spawacz wnioskodawca pracował w hali produkcyjnej przy młynach cementowych i wapiennych. Nie pracował w zakładzie mechanicznym. Praca wykonywana była w hałasie i zapyleniu. Pełniąc obowiązki konserwatora odpylaczy, wnioskodawca utrzymywał ruch maszyny odpylającej. Odpylacz mieścił się na młynach, na pakowni, suszarni, zbiornikach silosów, kompresorach i na wagach. Przy odpylaczach wnioskodawca wykonywał czynności spawalnicze.

Urząd Wojewódzki w L. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazując, że w okresie od 16.02.1975 r. do 09.03.1970 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zawód pakowacza maszynowego wapna i cementu, która ujęta jest w wykazie w części D/XIV poz. 12 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 zarządzenia nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10.12.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wzrostu emerytury (Dz.U. MBiPMPB nr 8 poz. 43)/

Urząd Wojewódzki w L. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazując, że w okresie od 16.05.1979 r. do 31.07.1992 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zawód spawacza, która ujęta jest w wykazie w części D/XIV poz. 12 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10.12.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wzrostu emerytury (Dz.Ur. MB i PMP nr 8 poz. 43).

W dniu 10.11.1983 r. w Cementowni (...) sporządzono protokół, w którym ustalono stanowiska pracy uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Niniejszy wykaz stanowisk ustalono w oparciu o zarządzenie nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983 r. Z kolei w dniu 8.11.1984 r. sporządzone zostało uzupełnienie do protokołu, w którym uzupełniono wykaz stanowisk określonych w protokole z dnia 10.11.1983 r., dotyczącego wykazu A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W okresie od 5.09.1994 r. do 29.04.1995 r., a następnie od 24.10.1995 r. do 30.11.1995 r. wnioskodawca zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w Szkole Podstawowej w I. na stanowisku palacza c.o.

W okresie od 14.06.1996 r. do 24.02.1997 r. wnioskodawca zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w B. na stanowisku kamieniarza w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 12.09.2011 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy. W uzasadnieniu wskazał, iż odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 09 nr 153 poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art. 32 (tj. 60 lat dla mężczyzn), o ile ubezpieczeni osiągnęli co najmniej 15 lat okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 cyt. ustawy, przy czym przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów wykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14.11.1991 r. wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz udokumentowali co najmniej 25-letni okres składkowy i nieskładkowy w przypadku mężczyzn.

W myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. nr 8 poz. 43 ze zm.) a pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4 – 15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Zgodnie z § 2 okresami pracy uprawniającymi do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Stosownie natomiast do § 4 w/w rozporządzenia, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury podając, że nie spełnił on warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych, ponieważ wnioskodawca przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawione przez Urząd archiwizujący dokumentację osobową, nie zaś przez pracodawcę.

W oparciu o materiał dowodowy sprawy Sąd ustalił i ocenił, że wnioskodawca będąc zatrudniony od 9.03.1970 r. do 16.02.1973 r. oraz od 7.01.1976 r. do 9.05.1975 r. w Cementowni (...) w R. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie pracę pakowacza maszynowego cementu oraz wapna i była to praca w warunkach szczególnych. Takie ustalenia wynikają z oryginalnych angaży znajdujących się w aktach pracowniczych wnioskodawcy. Nadto w świadectwach pracy również wpisane jest stanowisko pakowacza maszynowego cementu i wapna. Dodatkowo opisane przez świadków i wnioskodawcę warunki pracy w tym zawodzie niewątpliwie potwierdzają, że była to praca w szczególnie uciążliwych warunkach. Pakowanie cementu i wapna polegało bowiem na układaniu pustych worków na wentyle znajdujące się na maszynach. Maszyna była czterowentylowa, obsługiwało ją 4 pracowników. Dwoch pracowników pakowało przez 4 godziny gorący cement, a dwóch pozostałych woziło worki do wagonów wózkami ręcznie. Po 4 godzinach była zmiana. Szkodliwość warunków polegała na pracy w hałasie, zapyleniu, wysokiej temperaturze i dźwiganiu (około 50 kg każdy worek).

Zdaniem Sądu oba w/w okresy należało uwzględnić jako pracę w warunkach szczególnych, ponieważ prace przy produkcji cementu ujęte są w dziale V poz. 14 oraz prace przy produkcji wapna w dziale V poz. 16 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymaganych do uzyskania prawa do emerytury.

Drugi sporny okres zatrudnienia w Cementowni (...) w R., tj. od 16.05.1979 r. do 31.07.1992 r. dotyczy kilku stanowisk pracy. Szczegółowa analiza dokumentacji pracowniczej pozwoliła na przyjęcie, że w czasie tego zatrudnienia wnioskodawca tylko przez 5 lat, 7 miesięcy i 27 dni wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Sąd uznał, że uwzględnieniu podlegają wyłącznie okresy, kiedy to wnioskodawca pracował jako spawacz, tj. od 01.06.1987 r. do 31.05.1988 r., od 01.06.1988 r. do 30.09.1988 r. (konserwatora na odpylaczach - spawacz) oraz od 01.10.1988 r. do 28.02.1989 r. i od 01.09.1989 r. do 31.07.1992 r. Jako spawacz, wnioskodawca pracował na hali produkcyjnej, przy młynach cementowych i wapiennych. Nie świadczył pracy w zakładzie mechanicznym. Pracował w hałasie i zapyleniu. Natomiast odpylacze to były urządzenia służące do wyłapywania kurzu. Pełniąc obowiązki konserwatora odpylaczy, wnioskodawca utrzymywał ruch maszyny odpylającej. Odpylacz mieścił się na młynach, na pakowni, suszarni, zbiornikach silosów, kompresorach i na wagach. Przy odpylaczach wnioskodawca wykonywał czynności spawalnicze.

Sąd zważył, że praca spawacza jest wymieniona w dziale XIV poz. 12 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymaganych do uzyskania prawa do emerytury, dlatego łączne okresy od 01.06.1987 r. 31.05.1988 r., od 01.06.1988 r. do 30.09.1988 r. oraz od 01.10.1988 r. do 28.02.1989 r. i od 01.09.1989 r. do 31.07.1992 r. należy uznać za prace w warunkach szczególnych.

Z kolei od 16.05.1979 r. do 31.07.1984 r., od 01.08.1984 r. do 31.05.1987 r. i od 01.03.1989 r. do 31.08.1989 r. wnioskodawca będąc zatrudniony w Cementowni (...) wykonywał pracę ślusarza remontowego. Zdaniem Sądu brak było podstaw do uwzględnienia tych okresów zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych, bowiem w/w stanowisko nie zostało wymienione w wykazie A stanowiącego załącznik do cyt. rozporządzenia. Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem pełnomocnika wnioskodawcy, który w czasie rozprawy sądowej w dniu 12.09.2011 r. stanął na stanowisku, że ze względu na to, iż z pisma Cementowni z dnia 06.12.1983 r. oraz załączonego protokołu wynika, że ślusarz remontowy był wymieniony w protokole, to wnioskodawca mógł przyjąć angaże na stanowisku ślusarza równoznacznie ze stanowiskiem spawacza (k. 26 akt sprawy). Sąd podkreśla, że w sprawie o sygn. akt VII U 1591/05 A. T., wnioskodawca występując w charakterze świadka zeznał, że będąc zatrudniony w Cementowni (...) wykonywał zawód spawacza-ślusarza. W obecnym postępowaniu nie potrafił wytłumaczyć, dlaczego wówczas tak zeznał. Odnosząc się do samego protokołu, należy wskazać, iż dokument ten obowiązujący w obrębie Cementowni (...) nie stanowi samodzielnej podstawy prawnej na podstawie której możliwym jest określenie, czy dane stanowisko jest zaliczane do warunków szczególnych. Taki protokół ma jedynie charakter informacyjny, techniczno-porządkujący i uściślający w zakresie wewnętrznego funkcjonowania danego zakładu pracy. Brak zatem jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia okresów wykonywania pracy na stanowisku ślusarza remontowego, skoro ten zawód nie jest wymieniony w wykazie A Dział V oraz Dział XIV, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymaganych do uzyskania prawa do emerytury. Stanowisko ślusarza remontowego nie jest również wymienione w Wykazie A dział V poz. 14 wykazu Zarządzenia nr 9 z dnia 01.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (D. Urz. Nr 3 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 06.12.1983 r.). Przepisy prawne normujące kwestię ustalania prawa do wcześniejszej emerytury nie odsyłają do wykazów obowiązujących wewnątrz danego zakładu pracy. Obowiązuje ustalony dla wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach wykaz poszczególnych stanowisk.

Na marginesie należało zaznaczyć, że zaliczenie okresów pracy na stanowisku palacza c.o. od 05.09.1994 r. do 29.04.1995 r., a następnie od 24.10.1995 r. do 30.11.1995 r. w Szkole Podstawowej w I. do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie wpłynęłoby w żaden sposób na zmianę zaskarżonej decyzji. Ponadto również praca w zakładzie kamieniarskim od 14.06.1996 r. do 24.02.1997 r. była zbyt krótkim okresem, którego uwzględnienie nie skutkowałoby przyznaniem prawa do spornego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, że na wymagane co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wnioskodawca udowodnił zaledwie 9 lat 11 miesięcy i 6 dni, co oznacza, iż nie spełnił łącznie wszystkich warunków określonych przepisami art. 184, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca J. K., w której zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu niezgodność ustaleń faktycznych z oceną dokonaną przez Sąd, a w szczególności:

- a) przyjęcie, iż wnioskodawca wykonując prace na stanowisku ślusarza remontowego wykonywał ją w warunkach innych niż spawacza co skutkowało uznaniem, że nie była to praca w warunkach szczególnych,
- b) przyjęcie, że fakt umieszczenia stanowiska ślusarza remontowego w protokole wewnątrzzakładowym jako pracy w szczególnych warunkach i pominięcia tego stanowiska w wykazie A Dział V oraz Dział XIV stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... oraz w cytowanym Zarządzeniu nr 9 z dnia 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6.12.1983 r. nie pozwalają na uznanie pracy wnioskodawcy na tym stanowisku za prace w szczególnych warunkach mimo faktycznego jej wykonywania w takich warunkach,
- c) niezaliczenie pracy na stanowisku palacza do wykonywanej w szczególnych warunkach,
- d) przerzucenie na wnioskodawcę skutków błędnego zapisu pracy na stanowisku ślusarza remontowego mimo, iż w okresie wykonywania tej pracy zgodnie z obowiązującym Protokołem wewnątrzzakładowym praca ta była uznawana za wykonywaną w szczególnych warunkach, o czym zapewniał pracodawca, uznający jej skutki za tożsame z pracą spawacza, co skutkowało brakiem wniosków o sprostowanie umów o pracę i świadectw pracy.

Wnioskodawca podniósł również zarzut naruszenia prawa procesowego, a w szczególności:

- a)
 - a) art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegających na pominięciu istotnych dowodów z przesłuchania wnioskodawcy i świadka w sprawie z których jednoznacznie wynikało, iż praca wnioskodawcy na stanowisku spawacza i ślusarza remontowego była wykonywana w takich samych szczególnych warunkach – zapyleniu i hałasie,
 - b) art. 328 § 2 kpc – poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn dla których Sąd I instancji odmówił wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy, iż jego praca na stanowisku ślusarza remontowego nie była wykonywana w szczególnych warunkach bowiem była wymieniona jako taka tylko w Protokole wewnątrzzakładowym

i wskazując na powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż wnioskodawca będąc zatrudnionym w Cementowni (...) w R. w okresie od 16.05.1979 r. do 31.07.1984 r., od 1.08.1984 r. do 31.05.1987 r. i od 1.03.1989 r. do 31.08.1989 r. na stanowisku remontowego był zatrudnionym przy pracy w warunkach szczególnych bowiem stanowisko to było wymienione w protokole stanowisk obowiązujących w obrębie Cementowni(...) a warunki pracy były takie same jak na stanowisku spawacza, ewentualnie uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenie od pozwanej na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy ni zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, po czym właściwie, w sposób wszechstronny, ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie naruszając granic swobodnej oceny dowodów – art. 233 § 1 kpc.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2009 r., nr 53 poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Warunkiem uzyskania przez ubezpieczonego prawa do emerytury w oparciu o art. 32 ust. 1 powołanej ustawy w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 8 poz. 43) jest wykazanie, iż spełnia on następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiety i 60 lat dla mężczyzny i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie, stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia. Praca w szczególnych warunkach musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wykazania przez wnioskodawcę wymaganego powołanym przepisem stażu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy odmówił uznania za pracę w warunkach szczególnych okresu pracy wnioskodawcy w Cementowni(...) na stanowisku ślusarza remontowego i ślusarza spawacza.

Sąd Okręgowy w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania dwóch świadków oraz załączone akta osobowe wnioskodawcy nie uznał spornego okresu za okres pracy w szczególnych warunkach, tj. pracy ślusarza remontowego.

Nietrafnie kwestionuje wnioskodawca stanowisko Sądu Okręgowego.

Zgodnie z dyspozycją § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. rozporządzenie to stosuje się do osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w rozporządzeniu oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, będących pracownikami.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne ustalenie, iż wnioskodawca w spornym okresie pracy w Cementowni "P." w R. wykonywał prace spawacza będąc zatrudnionym w charakterze pracownika na stanowisku ślusarza remontowego i spawacza.

Niewątpliwie wnioskodawca na wymienionych stanowiskach był zatrudniony w Cementowni "P." na podstawie umowy o pracę w latach 70-tych jako pakowacz cementu. Wynika to wprost ze znajdującej się w aktach rentowych dokumentacji. Ten okres trafnie zatem został uznany przez Sąd I instancji za okres pracy w warunkach szczególnych, czego nie kwestionuje organ rentowy w apelacji.

Wnioskodawca w toku procesu nie wykazał natomiast, iż także w okresie późniejszym, po ponownym zatrudnieniu, tj. od 1979 r. wykonywał tego rodzaju pracę w ramach stosunku pracy.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że od 31.05.1979 r. do 31 lipca 1992 r. wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy, ale wykonywał prace głównie ślusarza remontowego, a jedynie przez 4 lata i 8 miesięcy wykonywał prace spawacza, co łącznie z okresem zatrudnienia na stanowisku pakowacza cementu nie daje podstawy do przyjęcia, iż wnioskodawca wykazał się zatrudnieniem w warunkach szczególnych przez wymagany przepisami okres 15 lat.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji dokonał w pełni prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ustalając iż wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze przez okres co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a co za tym idzie, brak było podstaw do zmiany decyzji pozwanego organu rentowego i stanowisko to Sąd Apelacyjny w pełni podziela.

Natomiast z przyczyn wyżej wskazanych Sąd Apelacyjny nie akceptuje zarzutów apelacji co do nieprawidłowości oceny materiału dowodowego stanowiącego podstawę ustaleń Sądu I instancji. Zarzuty te w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego i obowiązującego prawa jako indywidualne odczucie wnioskodawcy, nie mogą stanowić podstawy wystarczającej do uwzględnienia apelacji wnioskodawcy.

Z wymienionych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.

R.S.